

Krieger: Der ligger jo to smaa Sagers Behandling mellem den Veilov, vi havde for igaar, og det Veilovsforflag, som nu staaer paa Dagsordenen. Dette bringer mig til netop ganske særligt at fremhæve, at disse to Love dog vistnok ere uadskillige; ja, saa uadskillige, at det maaskee endog vilde være rettest at samle dem i een Lov, thi den almindelige Lov, hvorom man i Principet var saa enig igaar, er practisk taget saa nøie forbunden med denne Lov, at dens Gjennemførelse bliver umulig uden denne anden Lov, om hvis Enkeltheder der idag er fremtraadt ikke saa liden Meningsforskjel. Jeg haaber, at det dog ved nærmere Overveielse skal vise sig, at man kan komme igjennem med dette andet Lovforflag, uden hvilket det foregaaende ikke kan gjennemføres. Jeg kan tænke mig, at man har afskilt disse to Rækker af Bestemmelser, fordi man har betragtet dem første Række som mere vedbørende og denne som mere forhigaende og hørende til Gjennemførelsen. Men det vilde dog ikke være unaturligt, om man i den samne Lov, der opstiller nye Regler, ogsaa giver Overgangsbestemmelser, der udfordres til disse Reglers Gjennemførelse; Alt i Altsat ere der, som sagt, i Virkeligheden uadskillige, hvad enten de blive staaende som to særskilte Love eller ikke. Det er ganske i sin Orden, at de forskjellige locale Betæneligheder ere komne til orde ved denne første Behandling. Det er navnlig ganske naturligt for Kjøbenhavns Amts Bedkommende, og der forekommer virkelig i saa Henseende en og anden Bestemmelse i Lovudkastet, som jeg tvivler paa vil kunne holde Prøve ved nærmere Overveielse. Det er ikke store Ting, hvorom der kan være Tale; men jeg vil dog eksempelvis nævne Vedligeholdelsen af gamle Kongevei, Bærnedamsveien, Fasanveien og Smallegade, som efter Udcastet heelt skulde paahvile Kjøbenhavns Amt. Disse Veie ere jo nu næsten blevne Gader, og det seer besynderligt ud, at Amtet skal udrede de med deres Vedligeholdelse forbundne Udgifter. Saaledes er der flere Enkeltheder, men de

egne sig mere til nøiere Overveielse i et Udvalg, naar man først i Almindelighed har draget dem frem for Thingets Opmærksomhed. Dette gjælder ogsaa om det Punkt, den ærede sidste Taler (E. Jensen) berørte, nemlig, om der er Grund til at beholde Mere af den tidligere Lovgivningsstilstand med Hensyn til Udgifterne til Hovedlandeveiene, end dette Udcast gjør. Men iøvrigt laa der vist adskillige Misforstaaelser paa Bunden af det ærede Medlems Ytringer. Jeg skulde f. Ex. tage meget feil, hvis der ikke var nogen Uklarhed i det Tal, han nævnte for Hjørring Amts Bedkommende, i Sammenligning med Kjøbenhavns Amt. Jeg troer nemlig, at han ikke ved disse to Tal tog Hensyn til, at for Kjøbenhavns Amts Bedkommende angik det Tal, han tog Hensyn til, Amtets Udgifter til Veivæsenet, men ved Hjørring Amt talte det ærede Medlem om Udgifterne i Almindelighed. Dernæst troer jeg, at der var adskillig Uklarhed med Hensyn til de hidtil i Lovgivningen bestemte Regler for de enkelte Amters Forpligtelser ligeoverfor det underlige Væsen, der kaldes en Veikasse. Jeg vilde ønske, man kunde komme bort fra dette Ord. Det seer heelt besynderligt ud, naar der i § 2 tales om, at Statskassens Fordring paa Veikassen bortfalder, og om at det Beløb, som Veikassen har tilgode hos forskjellige Amt og Kjøbstæder, overgaaer til Statskassen. „Veikassen“ er jo ikke Andet end et Navn, man undertiden selv i finantzielle Love benytter for Bequemmelighed, men det hele dreier sig jo om, de i Forordningen af 29de September 1841 begrundede, deels Hartkornet i Almindelighed, deels visse Amt og Kjøbstæder i særdeleshed paahvilende Byrder. Jeg troer saaledes, at alle de foreliggende Details, hvis Bearbejdelse er nødvendig for den anden Lov, trænge til nøie Prøvelse i det samme Udvalg, der er besluttet med Hensyn til den større Veilov. — Da jeg igaar er kommen til at berøre Spørgsmaalet om en Veidirecteur, som særskilt longerigst Embedsmand, vil jeg idag, da Udcastets § 7 giver særlig Dsfordring der-